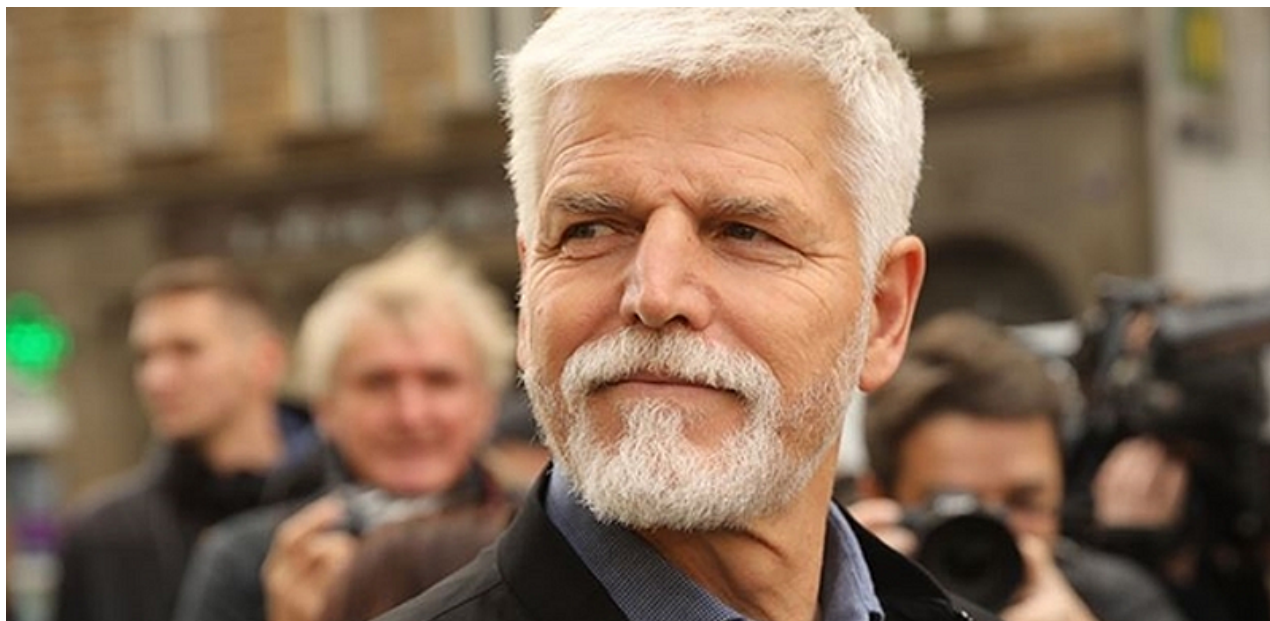

Ale, ale. Zásah shora? Že by otec? A další lži generála Pavla

 pkec24.cz/politika/ale-ale-zasah-shora-ze-by-otec-a-dalsi-lzi-general-pavla

scipio

11. 1. 2023

11.01.2023 15:45 | Komentář

Jak se generál Pavel vůbec dostal do kurzu na rozvědčíka, když nebyl nadřizenými doporučen? Zasáhl snad někdo, kdo měl konexe? Bezpečnostní analytik, někdejší pracovník tajných služeb a státní správy, za Husákovy normalizace disident a spolupracovník Plastic People of the Universe Jan Schneider se podíval do hloubky na generálovu minulost. A našel mnohé věci, které generál zatím nevysvětlil. Nebo byly prostě a jednoduše nepravdivé.

Foto: **Hans Štembera**

Popisek: **Kandidát na prezidenta Petr Pavel**

O prezidentském kandidátovi generálu Petru Pavlovi se toho hodně řeklo, protože i on už toho hodně řekl. To nezaujatého pozorovatele inspiruje k pokusu reflektovat generálovo působení právě z onoho

nejatraktivnějšího úhlu pohledu, totiž zpravodajského. Jak to, že on jako vycvičený zpravodajec tolik mluví – nota bene takové dost podivné věci, a ještě k tomu jednou čehý, podruhé hot?

Těžko pominout, jak mlží o svém zpravodajském výcviku. Generál Andor Šándor to řekl na férovku, protože prošel stejným kurzem, a nebylo ho – naopak, má mezi odborníky velký respekt. Nešlo totiž o školu pro „výsadkáře průzkumníky“, a o kurz pro diplomaty už nešlo ani omylem. Šlo o přípravu operativních pracovníků vojenské rozvědky.

Zde generál Pavel nectí jednu ze zásad dobrého zpravodajce. Ten sice musí umět „prekabátit“ kohokoliv kdekoliv a kdykoliv, ale své službě a své vládě musí říkat pravdu. Jinak zpravodajská služba ztrácí smysl; od přikrašlování tu je totiž zahraniční (diplomatická) služba, to si můžeme přiznat zcela otevřeně. A když generál Pavel hovoří k veřejnosti, měl by o tajných věcech pomlčet, a o tom, o čem hovořit může, by měl říci pravdu.

Zázračný vzestup

Druhou zajímavostí jsou okolnosti, za nichž byl přijat do zpravodajského kursu. 19. května 1988 se vyjádřili k „Návrhu na kádrové opatření s vojákem z povolání“ (zařazení do zpravodajského kursu Generálního štábu ČSLA) jeho nejbližší nadřízení takto:

„Navrhované kádrové opatření s kpt. Ing. Petrem Pavlem NEODPOVÍDÁ VÝSLEDKŮM, které jmenovaný prokázal ve funkci velitele roty.“ (velitel 22. výsadkové brigády pplk. Ing. Jiří Hudský)

„Výbor ZO KSČ-2 projednal návrh na vyžádání kpt. Ing. Petra Pavla a NEDOPORUČUJE změnu realizovat. Výsledky v posledním období NEODPOVÍDAJÍ délce zastávané funkce.“ (předseda ZO KSČ-2 mjr. Pavel Kopecký)

„Kádrové změny kpt. Petra Pavla NEDOPORUČUJI.“ (náčelník politického oddělení v.z. mjr. Ján Útly)

Proti všemu očekávání se však tento návrh dostal na stůl mnohem vyšších velitelů – a hle, zázrak! Nalezl milost v očích jejich, jak v podobných případech praví bible. Čtěte:

„Uvolnění pro potřeby MNO DOPORUČUJI.“ (3. června 1988, náčelník ZS/ZVO genmjr. Ing. Josef Červášek)

„S uvolněním kpt. Ing. Pavla pro potřeby doplnění speciálního úseku GŠ ČSLA SOUHLASÍM.“ (7. června 1988, velitel Západního vojenského okruhu genpor. Ing. Mojmír Zachariáš)

„S přemístěním kpt. Pavla k 248. provoznímu praporu GŠ SOUHLASÍM.“ (23. června 1988, náčelník PO – ZNZS genmjr. PhDr. P. Mašek)

„Přemístění kpt. Pavla k 248. provoznímu praporu GŠ s určením pro postgraduální studium, ČVO 100, DOPORUČUJI.“ (24. června 1988, náčelník ZS – ZNGŠ genpor. Ing. J. Brož)

„S přemístěním kpt. Pavla ke GŠ ČSLA SOUHLASÍM.“ (den nevyplněn, červen 1988, náčelník GŠ ČSLA – 1.ZMNO genplk. Ing. M. Vacek)

Podtrženo, sečteno – takto se dostal ke zpravodajcům člověk, který se neosvědčil ve funkci velitele roty. Ti, co ho znali, ho nedoporučili. Pak se však proti všem zákonitostem stejná žádost dostala dál, jako by obsahovala naopak trojí doporučení. Že se tak nestalo přirozenou, byrokracií obtíženou cestou, je patrné z bleskového vyřízení – to prostě musel někdo (snad Pavlův otec, voják s velmi důsažnými kontakty) vzít a ruče s tím oběhnout všechny funkcionáře. Zapůsobily zde prostě zcela jiné síly a zákonitosti.

Člověk by byl v pokušení říci, že je-li toto náznakem kvality vojenských rozvědčků, pak to s tím minulým režimem logicky nemohlo dopadnout dobře. Jenže – jenže ono právě u vojenské rozvědky bylo všechno jinak. Listopadovou turbulencí v roce 1989 prošla bez ztráty květinky, dokonce ani staré protokoly neuzavřela

jako symbol změny režimu, a pokračovala ve své činnosti (aniž by se jí dotkly lustrační zákony!) a kpt. Petr Pavel byl její součástí – a o ostatním se můžeme zatím jen dohadovat. Víme jen zcela jistě, že někdo ví mnohem víc.

(Ne)strýc z Ameriky

Další zajímavou okolností je skutečnost, že ve všech svých materiálech Petr Pavel uváděl tvrdošijně, že nemá žádného příbuzného v kapitalistické cizině. A kontrarozvědné, kádrové a inspekční orgány mu to tehdy zbaštily.

Ne tak Jana Bobošíková, která porovnávala příslušné Pavlovy výroky. Například to, že prý před rokem 1989 neměl to štěstí, aby měl v rodině někoho s kontakty na Západ, protože kdyby měl v rodině někoho, kdo byl režimem citelně perzekvován, nebo kdo měl kontakty na Západ, tak by možná uvažoval jinak. Srovnala to s Pavlovým vyjádřením pro Deník N, že sestřenice jeho maminky se provdala do USA a v létě 1968 přijeli se strýčkem Jackem na návštěvu do Československa. „Takový zážitek! Strýček Jack z Kalifornie! Dodnes si pamatuji, jak mě uchvátil jeho pásek, na kterém měl kapsičku se zipem a v ní dolary,“ rozplýval se Pavel.

Podtrženo, sečteno – něco je jinak, a to poměrně zásadně.

Protekční zpravodajec

Třetí okolností je skutečně pochybná kvalita nyní již generála Petra Pavla coby zpravodajce. Z čeho tak lze soudit?

V knize Vladimíra Mertlíka *V první linii* (Academia 2019) na dotaz, zda v listopadu 1989 hrozil zásah armády, odpověděl: „Přes některá notoricky známá vystoupení, například tehdejšího pplk. Zbytka o tom, jak je připraven poslat tanky na Prahu, mohu říct, že v té době už jsem vnímal situaci úplně jinak.“

Redaktor Jiří Pšenička v článku *Jak prožili revoluci? Pavel byl na kurzu, Babiš se o listopadu rozhodl mlčet* (Seznam Zprávy, 16. 11. 2022) o Pavlovi napsal: „Jak na samý závěr svých odpovědí ještě doplnil, jediný negativní zážitek z té doby má spojen s vystoupením někdejšího velitele tankové divize ve Slaném Zdeňka Zbytky na sjezdu družstevních rolníků. Ve svém projevu burcoval, že pojedje s tanky na pomoc Praze, stačí, když mu soudruzi řeknou. ‚Takové vystoupení pro mě bylo jako pro vojáka dost děsivé, protože mluvil za armádu, ale byl přitom velitelem pouze jedné z divízi,‘ uvádí Petr Pavel.“

Petr Pavel se snažil vykreslit sám sebe jako „probouzejícího se“ demokrata, a to použitím starého fejku, o němž by měl jako profesní kolega a zpravodajský důstojník v jedné osobě již dávno vědět, že jde o pomluvu a dezinformaci, neboť pplk. Zbytek nic takového neřekl, o čemž svědčí na YouTube široké veřejnosti dostupný záznam Zbytkovy řeči, jakož i omluva šéfredaktora Neaktualit Jakuba Hájka ze dne 2. 12. 2014 v reakci na Zbytkovu žádost:

„Dobrý den, pane Zbytku, článek na Neaktuality.cz i název a popis videa na YouTube jsem již opravil a uvedl na pravou míru. Pozorně jsem si přebral video a skutečně tam z Vaší strany slova o posílání tanků na Prahu nezazněla. Přijměte proto, prosím, moji omluvu, že došlo z mojí strany k pochybení. Nebyla to účelová ‚vykonstruovaná lež‘, spíš jsem z nepozornosti naletěl titulcům jiných médií a video jsem popravdě v době publikování detailně nezkoumal. Což byla samozřejmě chyba a je mi to upřímně líto.“

Generál Petr Pavel dostal nedávno od právního zástupce Zdeňka Zbytky výzvu k omluvě, na niž nereagoval, takže se vystavil nebezpečí podání podnětu k prošetření důvodného podezření ze spáchání přečinu pomluvy podle § 184 odst. 1, 2 trestního zákoníku. A to jen kvůli tomu, že je mizerný zpravodajec a zřejmě i trochu zpupný až arogantní. Možná si myslí, že vyhraje volby a jako prezident bude už za vodou.

Jelikož se prosazuje zásada, že by veřejnost měla znát zdravotní stav jak prezidenta, tak vlastně už i uchazečů o tento post, lze důvodně dovést, že by veřejnost měla být informována i o morálních kvalitách uchazečů (to si celkem mohou odvodit z jejich životopisů a z kampaně), a stejně tak i o jejich intelektuálních schopnostech. Generál Petr Pavel podle přijímacích testů měl v roce 1988 IQ 107, což bylo hodnoceno „nad středem průměrné inteligence“. Zřejmě to však nestačí na to, aby si dopočítal důsledky svých činů a řečí a tvrzení a pomluv.

Podtrženo, sečteno – myslím, že si tato republika zaslouží mít za prezidenta někoho, jehož osobní integrita není pochybná, někoho, kdo ví, jestli má příbuzné a kde, někoho, kdo byl a je ve své profesi dobrý a nekalí kolem sebe vodu, prostě někoho, kdo není jen inteligenčně, ale i morálně výš, než jen těsně nad průměrem.

Někoho, koho by okamžitě nepřipomenul slavný výrok komika Groucho Marxe: „To jsou moje zásady, a pokud se vám nelíbí... tak mám i jiné.“

Zdroj : Parlamentní Listy

sdíletj na